

Marcela Miró Pérez
PRESIDENTA DE LES CORTS VALENCIANES

PRESENTACIÓ

Des que va nàixer «*Corts. Anuari de Dret Parlamentari*» ja són onze els volums que han vist la llum. Hui, esta presentació dóna pas a un número extraordinari de l'Anuari, concretament el dotze, que és, sens dubte, un número molt especial i singular perquè està dedicat, donades les dates, al nostre Estatut d'Autonomia.

Al llarg de l'any 2002 i en els mesos que encara queden, estem celebrant el vinté aniversari de l'aprovació de l'Estatut. Un Estatut que va nàixer en condicions difícils, amb renúncies i amb èxits, gràcies a l'esforç i la suma de moltes voluntats conciliadores i responsables amb els valencians, que a la fi van generar un text que ens ha permés créixer, desenrotllar-nos i conuiuere en pau i llibertat durant vint anys. Vint anys que ens donen ja una perspectiva suficient per a analitzar els efectes de la nostra norma institucional bàsica i per a delimitar les seues carències tant com per a felicitar-nos pels seus èxits, que són molts.

Vint anys també d'alternança política, en els quals les diferències, especialment en l'àmbit del debat parlamentari, ens han servit per a créixer, per a millorar, per a augmentar el nostre nivell d'autoexigència i, en definitiva, perquè la nostra tasca política redunde en benefici d'una societat millor en tots els aspectes, social, econòmica i cultural, i en una societat políticament estable i madura. Una estabilitat que no sols, ni de bon tros, es deu a aquells que hem ostentat les responsabilitats polítiques al llarg de vint anys, sinó també al tarannà dels propis valencians, treballadors, conscients del seu passat i del que volen per al seu futur, que han configurat la societat democràticament avançada en què ara ens trobem i des de la que sempre cap seguir creixent, amb la confiança d'unes bases fermament posades i de tot el camí ja recorregut.

No significa tot això que hàgem de conformar-nos amb el que tenim, encara que sí que sapiem valorar-ho. El nostre autogovern és un autogovern ampli i sòlid, nascut i consolidat en a penes vint anys, després d'una llarga i difícil etapa històrica; tot això és ja en si mateix un mèrit i un motiu de raonable confiança. És el moment de seguir plantejant-nos, tan com siga possible, què volem per al futur; en quina mesura podem seguir aprofundint en eixe autogovern, sense

renunciar al compromís amb les restants comunitats autònomes espanyoles, unides en un creixement i futur comú, on la unitat de metes i d'esforços necessàriament ha de ser millor per a tots.

Eixe compromís autonomista s'enquadra a més en el nostre actual món cada vegada més universal, en el qual la Unió Europea segueix ampliant fronteres i s'encamina cap a una felicitat reunita d'Europa, a la recerca de societats més democràtiques, més pacífiques i amb solucions comunes i possibles als problemes més greus. Societats més interrelacionades, més estables políticament i més capaços de, conservant el millor de si mateixes, aportar la seua diferència per a enriquir al conjunt. Una confluència d'interessos i metes, emmarcada en un segle XXI que assisteix a un món globalitzat, en el qual les comunicacions i transaccions ens han de servir per a aconseguir un món més pacífic, més equitatiu i més just per a tots.

En l'àmbit de la Comunitat Valenciana i com a presidenta de la primera de les institucions de la Generalitat, les Corts Valencianes, a qui el nostre Estatut dedica el seu capítol II — *«La potestat legislativa dins de la Comunitat correspon a les Corts Valencianes, que representen al poble»*— , és una satisfacció constatar que estes Corts que estan acabat ja la seua quinta legislatura, han contribuït de manera decisiva al creixement de la nostra comunitat, a partir d'eixa funció legislativa, que constituïx una de les principals raons de la seua existència.

Partint del nostre Estatut, les lleis emanades d'esta cambra — seran més de dos-cents les aprovades en estos vint anys— , han permés que la nostra societat desplegue una trajectòria molt fructífera en tots els àmbits: educació, sanitat, justícia, mediambient, agricultura, turisme, servicis socials, cultura...

La potestat legislativa que des de les Corts s'ha exercit, en cada moment, amb cada composició de la cambra, amb cada president, amb tots i cadascú dels més de tres-cents cinquanta diputats que han ocupat escons al llarg d'estos vint anys, ha contribuït al canvi profund de la societat valenciana.

Un canvi que, a partir de l'aprovació i posada en pràctica de les lleis aprovades per la cambra durant dos dècades, ha suposat l'evolució de la Comunitat Valenciana sempre endavant i, la qual cosa és més important, des de la perspectiva i des de la pràctica diària de la participació, el

diàleg i el consens, perquè les lleis són tasca de tots i no hagueren eixit avant sense la concurrència i l'acord de totes les voluntats polítiques presents en la cambra, a través dels distints grups parlamentaris que han debatut, millorat i ampliat els projectes de llei.

La potestat legislativa de les Corts, desplegada a través del debat i aprovació de les normes de mà de tots els parlamentaris, ha significat, des de 1982, el naixement, el creixement i la consolidació d'una cultura democràtica de la pau i la participació. Parlamentaris que han ocupat els seus escons i han transmès des de la trona les preocupacions de tots els valencians, que en ells depositaren la seua confiança a través de les urnes.

La cultura democràtica de pau i convivència assolida és també fruit de l'exercici responsable de la funció de control pel parlament. La responsabilitat de l'acció de govern davant les Corts, en totes les legislatures, en cada moment i sota cada signe polític, ha sigut i és felix garantia de democràcia i de creixement polític, en una societat adulta que entén l'exercici de la política i l'acció del govern i de l'administració com un servei als ciutadans per damunt de tot.

Podem dir, davant la publicació d'este número 12 de «*Corts. Anuari de Dret Parlamentari*», dedicat al nostre Estatut, que l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana és obra de tots els valencians, que amb la seua participació responsable i la seua exigència democràtica han confiat en el seu parlament i han desenrotllat des del dia a dia una cultura política que no existia fa vint anys, que hui, gràcies a tots i a totes, és una realitat consolidada.

Hui, com a presidenta d'estes Corts, i en este moment singular, que és la celebració dels vint anys de vigència del nostre Estatut, i a través d'estes línies, vull deixar constància de la meua felicitació a tots els parlamentaris de la història de les Corts Valencianes, així com a totes les persones que en elles treballen i que fan possible el dia a dia del desenrotllament del debat parlamentari.

Crec que eixe intens treball de diàleg i sana confrontació, escenificat durant dos dècades al nostre parlament, és raó fundada per a l'esperança en el futur, signe de plena maduresa política i incentiu

per a compartir la nostra capacitat de diàleg i creixement, que ens obri a un món en el que, conscients i orgullosos de la nostra identitat, siguem capaços de ser solidaris i universalistes.

Per a tancar estes línies, desitge transmetre el meu agraïment i la meua enhorabona a tots els autors dels capítols d'este llibre per les seues excel·lents aportacions en este número extraordinari de «*Corts. Anuari de Dret Parlamentari*».

Només em resta felicitar a tots els valencians que, a través dels seus representants en esta cambra, expressió de la sobirania del poble valencià i amb el referent del nostre Estatut d'Autonomia, han fet realitat les nostres institucions pròpies i les lleis que han millorat la nostra societat, col·laborant en la consolidació de la democràcia i del nostre autogovern.

Novembre 2002

* * *

PRESENTACIÓ N

Desde que naciera «Corts. Anuario de Derecho Parlamentario» ya son once los volúmenes que han visto la luz. Hoy, esta presentación da paso a un número extraordinario del Anuario, concretamente el duodécimo, que es sin duda un número muy especial y singular porque está dedicado, dadas las fechas, a nuestro Estatuto de Autonomía.

A lo largo del año 2002 y en los meses que todavía quedan, estamos celebrando el vigésimo aniversario de la aprobación del Estatuto. Un Estatuto que nació en condiciones difíciles, con renuncias y con logros, gracias al esfuerzo y la suma de muchas voluntades conciliadoras y responsables para con los valencianos, que al fin generaron un texto que nos ha permitido crecer, desarrollarnos y convivir en paz y libertad durante veinte años. Veinte años que nos dan ya una perspectiva suficiente para analizar los efectos de nuestra norma institucional básica y para delimitar sus carencias tanto como para felicitarnos por sus logros, que son muchos.

Veinte años también de alternancia política, en los que las diferencias, especialmente en el ámbito del debate parlamentario, nos han servido para crecer, para mejorar, para aumentar nuestro nivel de autoexigencia y en definitiva, para que nuestra tarea política redundara en beneficio de una sociedad mejor en todos los aspectos, social, económico y cultural, y en una sociedad políticamente estable y madura. Una estabilidad que no sólo, ni mucho menos, se debe a aquellos que hemos ostentado las responsabilidades políticas a lo largo de veinte años, sino también al talante de los propios valencianos, trabajadores, concientes de su pasado y de lo que quieren para su futuro, que han configurado la sociedad democráticamente avanzada en la que ahora nos hallamos y desde la que siempre cabe seguir creciendo, con la confianza de unas bases firmemente puestas y de todo el camino ya recorrido.

No significa todo ello que debamos conformarnos con lo que tenemos, aunque sí que sepamos valorarlo. Nuestro autogobierno es un autogobierno amplio y sólido, nacido y consolidado en apenas veinte años, después de una larga y difícil etapa histórica; todo ello es ya en sí mismo un mérito y un motivo de razonable confianza. Es el momento de seguir planteándonos, desde lo

posible, qué queremos para el futuro; en qué medida podemos seguir profundizando en ese autogobierno, sin renunciar al compromiso con las restantes comunidades autónomas españolas, unidas en un crecimiento y futuro comunes, donde la unidad de metas y de esfuerzos necesariamente ha de ser mejor para todos.

Ese compromiso autonomista se encuadra además en nuestro actual mundo cada vez más universal, en el que la Unión Europea sigue ampliando fronteras y se encamina hacia una feliz reunificación de Europa, a la búsqueda de sociedades más democráticas, más pacíficas y con soluciones comunes y posibles a los problemas más graves. Sociedades más interrelacionadas, más estables políticamente y más capaces de, conservando lo mejor de sí mismas, aportar su diferencia para enriquecer al conjunto. Una confluencia de intereses y metas, enmarcada en un siglo XXI que asiste a un mundo globalizado, en el que las comunicaciones y transacciones nos han de servir para alcanzar un mundo más pacífico, más equitativo y más justo para todos.

En el ámbito de la Comunidad Valenciana y como Presidenta de la primera de las instituciones de la Generalitat, las Cortes Valencianas, a las que nuestro Estatuto dedica su capítulo II — *«La potestad legislativa dentro de la Comunidad corresponde a las Cortes Valencianas, que representan al pueblo»*—, es una satisfacción constatar que estas Cortes que están ya terminando su quinta legislatura, han contribuido de manera decisiva al crecimiento de nuestra Comunidad, a partir de esa función legislativa, que constituye una de las principales razones de su existencia.

Partiendo de nuestro Estatuto, las leyes emanadas desde esta Cámara — serán más de doscientas las aprobadas en estos veinte años—, han permitido que nuestra sociedad desarrollara una trayectoria muy fructífera en todos los ámbitos: educación, sanidad, justicia, medioambiente, agricultura, turismo, servicios sociales, cultura...

La potestad legislativa que desde las Cortes se ha ejercido, en cada momento, con cada composición de la cámara, con cada presidente, con todos y cada uno de los más de trescientos cincuenta diputados que han ocupado escaños a lo largo de estos veinte años, ha contribuido al cambio profundo de la sociedad valenciana.

Un cambio que, a partir de la aprobación y puesta en práctica de las leyes aprobadas por la cámara durante dos décadas, ha supuesto la evolución de la Comunidad Valenciana siempre hacia delante y, lo que es más importante, desde la perspectiva y desde la práctica diaria de la participación, el diálogo y el consenso, porque las leyes son tarea de todos y no hubieran salido adelante sin la concurrencia y el acuerdo de todas las voluntades políticas presentes en la Cámara, a través de los distintos grupos parlamentarios que han debatido, mejorado y ampliado los proyectos de ley.

La potestad legislativa de las Cortes, desarrollada a través del debate y aprobación de las normas de mano de todos los parlamentarios, ha significado, desde 1982, el nacimiento, crecimiento y consolidación de una cultura democrática de la paz y la participación. Parlamentarios que han ocupado sus escaños y han transmitido desde la trona las preocupaciones de todos los valencianos, que en ellos depositaron su confianza a través de las urnas.

La cultura democrática de paz y convivencia alcanzada es también fruto del ejercicio responsable de la función de control por el Parlamento. La responsabilidad de la acción de gobierno ante las Cortes, en todas las legislaturas, en cada momento y bajo cada signo político, ha sido y es feliz garantía de democracia y de crecimiento político, en una sociedad adulta que entiende el ejercicio de la política y la acción del Gobierno y de la Administración como un servicio a los ciudadanos por encima de todo.

Bien podemos decir, ante la publicación de este número 12 de «Corts. Anuario de Derecho Parlamentario», dedicado a nuestro Estatuto, que el Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana es obra de todos los valencianos, que con su participación responsable y su exigencia democrática han confiado en su Parlamento y han desarrollado desde el día a día una cultura política que no existía hace veinte años, que hoy gracias a todos y a todas, es una realidad consolidada.

Hoy, como Presidenta de estas Cortes, y en este momento singular que es la celebración de los veinte años de vigencia de nuestro Estatuto, y a través de estas líneas quiero dejar constancia de mi felicitación a todos los parlamentarios de la historia de las Cortes Valencianas, así como a todas las personas que en ellas trabajan, haciendo posible el día a día del desarrollo del debate parlamentario.

Creo que ese intenso trabajo de diálogo y sana confrontación, escenificado durante dos décadas en nuestro Parlamento, es razón fundada para la esperanza en el futuro, signo de plena madurez política e incentivo para compartir nuestra capacidad de diálogo y crecimiento, abriéndonos a un mundo, en el que conscientes y orgullosos de nuestra identidad, seamos capaces de ser solidarios y universalistas.

Para cerrar estas líneas, deseo transmitir mi agradecimiento y mi enhorabuena a todos los autores de los capítulos de este libro por sus excelentes aportaciones en este número extraordinario de «Corts. Anuario de Derecho Parlamentario».

Sólo me resta felicitar a todos los valencianos que, a través de sus representantes en esta Cámara, expresión de la soberanía del pueblo valenciano y con el referente de nuestro Estatuto de Autonomía, han hecho realidad nuestras instituciones propias y las leyes que han mejorado nuestra sociedad, colaborando en la consolidación de la democracia y de nuestro autogobierno.

Noviembre 2002